

2011. június 8., szerda

A fogyasztók és a vállalkozások javára szolgáló európai szerződési jog felé történő előrehaladás szakpolitikai választási lehetőségeiről

P7_TA(2011)0262

Az Európai Parlament 2011. június 8-i állásfoglalása a fogyasztók és a vállalkozások javára szolgáló európai szerződési jog felé történő előrehaladás szakpolitikai választási lehetőségeiről (2011/2013(INI))

(2012/C 380 E/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a fogyasztók és a vállalkozások javára szolgáló európai szerződési jog felé történő előrehaladás szakpolitikai választási lehetőségeiről szóló, 2010. július 1-jei bizottsági zöld könyvre (COM(2010)0348),
- tekintettel a 2010/233/EU számú, az európai szerződési jog közös referenciakeretének szakértői csoportja létrehozásáról szóló, 2010. április 26-i bizottsági határozatra ⁽¹⁾,
- tekintettel a szerződési jogról szóló, 2001. július 11-i bizottsági közleményre (COM(2001)0398),
- tekintettel a „Cselekvési terv a koherensebb európai szerződési jogért” című, 2003. február 12-i bizottsági közleményre (COM(2003)0068),
- tekintettel az európai szerződési jog és a közösségi vívmányok felülvizsgálata tekintetében a követendő útról szóló, 2004. október 11-i bizottsági közleményre (COM(2004)0651),
- tekintettel „Az elért haladásról szóló első évi jelentés az európai szerződési jogról és a közösségi vívmányok felülvizsgálatáról” című, 2005. szeptember 23-i (COM(2005)0456), valamint a „Második időközi jelentés a közös referenciakeretről” című, 2007. július 25-i bizottsági jelentésre (COM(2007)0447),
- tekintettel az EU-ban a vállalkozások és a fogyasztók közötti, határokon átnyúló elektronikus kereskedelemről szóló, 2009. október 22-i bizottsági közleményre (COM(2009)0557),
- tekintettel az európai szerződési jog közös referenciakeretéről szóló, 2008. szeptember 3-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az európai szerződési jogról szóló 2007. december 12-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az európai szerződési jogról szóló 2006. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az európai szerződési jog és a közösségi vívmányok felülvizsgálata tekintetében a követendő útról szóló 2006. március 23-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a kérdéssel kapcsolatos 1989. május 26-i ⁽⁶⁾, 1994. május 6-i ⁽⁷⁾, 2001. november 15-i ⁽⁸⁾ és 2003. szeptember 2-i ⁽⁹⁾ állásfoglalásaira,

⁽¹⁾ HL L 105., 2010.4.27., 109. o.

⁽²⁾ HL C 295. E, 2009.12.4., 31. o.

⁽³⁾ HL C 323. E, 2008.12.18., 364. o.

⁽⁴⁾ HL C 305. E, 2006.12.14., 247. o.

⁽⁵⁾ HL C 292. E, 2006.12.1., 109. o.

⁽⁶⁾ HL C 158., 1989.6.26., 400. o.

⁽⁷⁾ HL C 205., 1994.7.25., 518. o.

⁽⁸⁾ HL C 140. E, 2002.6.13., 538. o.

⁽⁹⁾ HL C 76. E, 2004.3.25., 95. o.

2011. június 8., szerda

- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére, valamint a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság és a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményére (A7-0164/2011),
- A. mivel évek óta zajlanak a megbeszélések az európai szerződési joggal kapcsolatos kezdeményezésről, amelynek célja a többek között a szerződési joggal foglalkozó szövegek közötti eltérések miatt az egységes piacon jelentkező problémák megoldása,
- B. mivel a globális pénzügyi válság fényében minden eddiginél fontosabbnak tűnik, hogy a belső piac lehetőségeinek teljes kiaknázása érdekében koherens európai szerződési jogi rendszer jöjjön létre, és ekként segítsen az Európa 2020 stratégiával kapcsolatos céljaink elérésében,
- C. mivel az egységes piac – számos tényező, köztük az egységes piacra vonatkozóan már meglévő jogszabályok végrehajtásának elmaradása miatt – továbbra is széttöredezett,
- D. mivel behatóbb tanulmányokra van szükség annak megértéséhez, hogy a belső piac miért széttöredezett továbbra is, és hogyan lehet ezeket a problémákat a legjobban kezelni, például hogyan lehet biztosítani a meglévő jogszabályok végrehajtását,
- E. mivel a Bizottság fent említett zöld könyvében számos lehetőséget ismertetett az európai szerződési jogi eszközre vonatkozóan, amelyek a vállalati kedv fokozásához, illetve a polgárok egységes piacba vetett bizalmának megszilárdításához segíthetnek hozzá,
- F. mivel az európai szerződési jog közös referenciakeretével kapcsolatosan a Bizottságnak segítséget nyújtó szakértői csoport az érintett felek kerekasztalával közösen megkezdte a munkáját,
- G. mivel nem a nemzeti szintű eltérő szerződési jogok képezik a kkv-k és a fogyasztók előtt a határokon átnyúló tevékenységek tekintetében meglévő egyetlen akadályt, hiszen olyan más problémákkal is szembesülnek, mint például a nyelvi akadályok, az eltérő adórendszerek, az online kereskedők megbízhatóságának kérdése, a széles sávhoz való korlátozott hozzáférés, a digitális jártasság, biztonsági problémák, az egyes tagállamok népességének demográfiai összetétele; adatvédelmi aggályok; a panaszok kezelése és a szellemi tulajdonjogok kérdése stb.,
- H. mivel a Bizottság 2008. évi felmérése szerint a kiskereskedők 80 %-a csak a hazai piacon forgalmazza a termékeit, a határokon átnyúló forgalmazás pedig csak kevés tagállamba irányul ⁽¹⁾,
- I. mivel különbséget kell tenni a hagyományos, határokon átnyúló ügyletek és az elektronikus kereskedelem között, amely utóbbinál különös problémák állnak fenn, és amely esetében a tranzakciós költségek eltérőek; mivel a jövőbeli hatásvizsgálatok céljából körültekintően és pontosan kell meghatározni, hogy a tranzakciós költségeket hogyan számítják ki;
- J. mivel egyértelmű, hogy a külföldi (fogyasztóvédelmi) szabályozás határokon átnyúló tranzakciókra történő, a Róma I. rendelet ⁽²⁾ szerinti alkalmazása jelentős, becslések szerint egyedül az Egyesült Királyságban tagállamonként és vállalatonként 15 000 eurós költséget hárít a vállalkozásokra, elsősorban a kis- és középvállalatokra ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Eurobarometer 224, 2008, 4.o.

⁽²⁾ HL L 177., 2008.7.4., 6. o.

⁽³⁾ UK Federation of Small Businesses, a Róma I. rendeletről szóló álláspont (2007).

2011. június 8., szerda

- K. mivel több információ szükséges a Róma I. rendelet 6. cikke (2) bekezdésének és a 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának alkalmazásából adódó tranzakciós költségekre vonatkozóan, tekintettel arra, hogy a Róma I. rendeletet csak 2009. decembere óta alkalmazzák,
- L. mivel e tranzakciós költségeket tekintik a határokon átnyúló kereskedelem egyik jelentős akadályának, ahogyan azt a 2011-ben megkérdezett, már határokon átnyúló kereskedelmet folytató európai kiskereskedők 50 %-a megerősítette, akik azt állították, hogy a határokon átnyúló kereskedelemre alkalmazandó jogok uniós harmonizálása növelné a határokon átnyúló forgalom volumenét, míg 41 % szerint nem nőne a forgalom; mivel ehhez képest a határokon átnyúló kereskedelmet nem folytató kiskereskedők 60 %-a szerint a fokozottabban harmonizált szabályozási környezetben nem nőne határokon átnyúló forgalma, és 25 % állította, hogy nagyobb lenne a forgalma ⁽¹⁾
- M. mivel a szerződéses viszonyok bonyolultsága, a szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételek, a nem megfelelő és elégtelen tájékoztatás, a nem hatékony és időigényes eljárások azok a legnyilvánvalóbb akadályok, amelyekkel az egységes piac vonatkozásában a fogyasztóknak és a kkv-knak szembe kell nézniük,
- N. mivel rendkívül fontos, hogy az EU-tól kiinduló bármely kezdeményezés mind a vállalkozások, mind pedig a fogyasztók valós igényeire és aggályaira reagáljon; mivel ezek az aggályok kiterjednek a jogi, illetve nyelvi problémákra (a kisvállalkozások tekintetében állandó szerződési feltételekre vonatkozó rendelkezések minden uniós nyelven) és a szerződések teljesítésének határokon átnyúló kikényszerítésével kapcsolatos nehézségekre is (az eljárási jog területén önálló uniós intézkedésekre vonatkozó rendelkezések),
- O. mivel az online piac egy bizottsági tanulmány becslése szerint továbbra is szétföredezett: egy felmérés szerint 10 964 határokon átnyúló próbarendelés 61 %-a sikertelen volt, és határokon átnyúló vásárlás révén a fogyasztó nagyobb eséllyel talál olcsóbb ajánlatot ⁽²⁾, illetve olyan termékeket is megvásárolhat, amelyek nem állnak rendelkezésre a hazai online piacon ⁽³⁾, mivel a 61 %-os adat igen magasnak tűnik, és további tanulmányozást, ellenőrzést és értékelést igényel,
- P. mivel a fokozatos harmonizáció nem számolja fel hatékonyan a belső piacon az eltérő nemzeti szerződési jogokból eredő akadályokat, az ezen a téren megtett bármely intézkedésnek egyértelmű bizonyítékon kell alapulnia arra vonatkozóan, hogy egy ilyen kezdeményezés tényleges különbséget jelentene, amelyet más, kevésbé erőszakos eszközökkel nem lehetne elérni,
- Q. mivel a közös európai szerződési jog a fogyasztók javát szolgálja, és különösen hozzájárul a több és könnyebben hozzáférhető, határokon átnyúló kereskedelemhez a belső piacon belül,
- R. mivel a fogyasztói jogokról szóló irányelvről ⁽⁴⁾ folytatott tárgyalások megmutatták, mennyire nehéz a szerződésekre alkalmazott fogyasztói jogot harmonizálni anélkül, hogy sérülne a magas szintű európai fogyasztóvédelmi norma iránti közös elkötelezettség, továbbá hogy hogyan korlátozza mindez a folyamatot,
- S. mivel az európai szerződési jog kérdéskörében meghozott valamennyi intézkedésnek figyelembe kell vennie a kötelező erejű nemzeti szabályokat, és összeegyeztethetőnek kell lennie a későbbiekben hatályba lépő fogyasztói jogi irányelvvel, amely jelentős hatással fog járni az európai szerződési jog területén egy esetleges jövőbeli eszköz tartalmára és harmonizációs szintjére; mivel a következő hónapok során folyamatosan és körültekintően nyomon kell követni ennek végrehajtását annak meghatározása érdekében, hogy az opcionális eszköz hatálya mire terjedjen ki;

⁽¹⁾ Flash Eurobarometer 300, 2011 http://ec.europa.eu/consumers/strategy/docs/retailers_eurobarometer_2011_en.pdf

⁽²⁾ COM(2009) 0557., 3. o.

⁽³⁾ U.o.

⁽⁴⁾ COM(2008)0614

2011. június 8., szerda

T. mivel az európai szerződési jog területén bármely végterméknek reálisnak, kivitelezhetőnek, arányosnak és alaposan átgondoltnak kell lennie, mielőtt szükség esetén az európai társjogalkotók módosítják és hivatalosan elfogadják,

1. támogatja azon akadályok felszámolását, amelyekkel a belső piacon belüli, határokon átnyúló ügyletekben részt venni kívánók szembesülnek, valamint úgy véli, hogy az európai szerződési joggal kapcsolatos projekt hasznos lehet a belső piacon rejlő lehetőségek, valamint az ehhez kapcsolódóan a gazdaság és a foglalkoztatás terén elérhető haszon teljes kiaknázásához;

2. üdvözli a zöld könyvről folytatott nyílt vitát, és elvárja, hogy a Bizottság illetékes részlegei e konzultáció eredményeit alapos vizsgálatnak vessék alá;

3. hangsúlyozza a kkv-k és kézműipari vállalkozások gazdasági jelentőségét az európai gazdaságban; ezért kitarthat amellett, hogy biztosítani kell, hogy a kisvállalkozói intézkedéscsomag keretében támogatott „gondolkodj először kicsiben!” elvet megfelelően hajtsák végre és prioritásnak tekintsék a szerződési joggal kapcsolatos uniós kezdeményezésekről szóló vitában;

Az európai szerződési jogi eszköz jogi természete

4. üdvözli az európai szerződési jog szakértői csoportja által készített megvalósíthatósági tanulmány eredményeinek közelmúltbeli közzétételét és a Bizottság azon kötelezettségvállalását, hogy folytatja az opcionális eszköz hatályával és tartalmával kapcsolatos konzultációt, és ennek jegyében sürgeti a Bizottságot, hogy döntéshozatali folyamatának részeként az összes érdekelttel folytasson valóban nyílt és átlátható megbeszélést a megvalósíthatósági tanulmány felhasználásának módjáról;

5. elismeri, hogy további előrelépésre van szükség a szerződési jog területén, és más opciók közül az opcionális eszköz rendeleti úton történő bevezetésére vonatkozó 4. opciót támogatja, hatásvizsgálatot és a jogalap tisztázását követően; úgy véli, ezt az opcionális eszközt egy intézményközi megállapodás útján elfogadott „eszköztárral” lehetne kiegészíteni; felszólít a valamennyi uniós nyelvre lefordított, online elérhető alternatív vitarendezési rendszerrel összekapcsolt „európai szabványos szerződésminták” kidolgozására, ami költségghatékony és egyszerűbb megoldásként mind a szerződő felek, mind pedig a Bizottság számára előnyös lenne;

6. úgy véli, hogy csak a rendelet jogi formájának alkalmazásával biztosítható a szükséges egyértelműség és jogbiztonság;

7. hangsúlyozza, hogy az európai szerződési jog opcionális eszközét bevezető rendelet a közvetlen hatály miatt javítaná a belső piac működését, és előnyökkel járna a cégek (költségcsökkenés a kollíziós szabályok megelőzése által), a fogyasztók (jogbiztonság, bizalom, magas szintű fogyasztóvédelem) és a tagállamok igazságszolgáltatási rendszerei számára (szükségtelemmé válik a külföldi jog tanulmányozása);

8. üdvözli, hogy a választott megoldás kellőképpen figyelembe veszi a szubszidiaritás elvét, és a szerződési és polgári jog tekintetében nem sérti a tagállamok jogalkotási hatáskörét;

9. úgy véli, az „eszköztár” lépcsőről lépésre lehetne bevezetni, kezdetben a Bizottság eszköze lenne, majd ezt lehetne az intézmények közötti megállapodások létrejöttével az uniós jogalkotó eszközévé alakítani; hangsúlyozza, hogy az „eszköztár” megfelelő jogi háttérrel és alapot nyújtana az opcionális eszköz és a szabvány feltételek működéséhez, és a már meglévő fogyasztóvédelmi jogi vívmányok keretén belül, illetve azon kívül elhelyezkedő kötelező nemzeti fogyasztóvédelmi szabályok értékelésén kell alapulnia;

2011. június 8., szerda

10. úgy véli, azzal, hogy az opcionális eszköz kiegészül egy „eszköztárral”, világosabb információk állnak majd rendelkezésre az uniós eszközt illetően, amely lehetővé teszi, hogy a felek jobban megértsék jogaikat, és ezek ismeretében hozzanak döntést az ezen a rendszeren alapuló szerződések megkötéséről, és a jogi keret ezáltal érthetőbbé, nem pedig bonyolultabbá válik;

11. úgy véli, hogy minden – akár a vállalkozások közötti, akár a vállalkozások és fogyasztók közötti ügyletekben érintett – fél számára lehetővé kell tenni, hogy a nemzeti vagy nemzetközi jog alternatívájaként (opt-in) szabadon választhassa vagy mellőzhesse az opcionális eszközt, ennél fogva felszólítja a Bizottságot, hogy tisztázza az opcionális eszköz, valamint a Róma I. rendelet és a nemzetközi egyezmények – köztük az ENSZ áruk nemzetközi adásvételi szerződéseiről szóló egyezménye (CISG) – között tervezett kapcsolatot; úgy véli azonban, hogy további figyelmet kell szentelni annak biztosítására, hogy az opcionális eszköz védelmet nyújtson a fogyasztók és a kisvállalkozások számára, mivel kereskedelmi partnerként ők vannak gyengébb helyzetben, és hogy a jog megválasztása során minden egyértelmű legyen; ezért felszólítja a Bizottságot, hogy a fogyasztók opcionális eszközbe vetett bizalmának növelése érdekében és azért, hogy megfelelő információk birtokában hozhassanak döntést arra vonatkozóan, hogy e szerint az alternatíva szerint kívának-e szerződést kötni, egészítse ki az opcionális eszközt további információkkal, amelyek világos, pontos és érthető nyelven ismertetik a fogyasztói jogokat, valamint azt, hogy e jogok nem fognak sérülni;

12. úgy véli, egy opcionális eszköz európai hozzáadott értéket teremtene, különösen azzal, hogy jobbiztonságot adna az Európai Bíróság joggyakorlata révén, egyszerre biztosítva lehetőséget a jogi és a nyelvi akadályok leküzdésére, hiszen egy opcionális eszköz értelemszerűen minden uniós nyelven elérhető lenne; hangsúlyozza, hogy az európai intézmények működésének jobb megértése és elfogadása érdekében az európai polgárok részére lehetővé kell válnia, hogy hozzáférhető és felhasználóbarát online fordítóprogramok segítségével lefordíthassák az opcionális eszközre vonatkozó valamennyi információt, hogy a kívánt tudnivalókat a saját anyanyelvükön olvashassák el;

13. lehetséges gyakorlati előnyt lát az opcionális eszköz rugalmasságában és önkéntes jellegében; felszólítja azonban a Bizottságot, hogy a fogyasztók és a vállalkozások számára egyaránt tisztázza az eszköz előnyeit, és hogy tegye még inkább egyértelművé, hogy mely szerződő fél választhat az opcionális eszköz és a „rendszeren” alkalmazandó jog között, valamint azt, hogy a Bizottság hogyan kívánja csökkenteni a tranzakciós költségeket; felszólítja a Bizottságot, hogy az opcionális eszközre irányuló valamennyi javaslata tartalmazzon a rendszeres nyomon követésre és felülvizsgálatra szolgáló mechanizmust, amely biztosítja valamennyi érintett fél szoros bevonását annak biztosítása érdekében, hogy az opcionális eszköz lépést tartson a szerződési jog területén, különösen a Róma I-ben már meglévő vívmányokkal, piaci igényekkel, valamint a jogi és gazdasági fejleményekkel;

Az eszköz alkalmazási köre

14. úgy véli, hogy az eszköznek a vállalkozások egymás közötti szerződéseit, valamint a vállalkozások és a fogyasztók közötti szerződéseket egyaránt le kell fednie; hangsúlyozza, hogy az opcionális eszköznek a fogyasztók magas szintű védelmét kell biztosítania annak érdekében, hogy a fogyasztókat kárpótolja azért a védelemért, amelyet általában a nemzeti jog alapján élveznének; további magyarázatot kér arra vonatkozóan, hogy mindez hogyan érhető el; úgy véli, hogy ennél fogva a fogyasztóvédelem szintjének a fogyasztóvédelmi vívmányokban biztosított minimumvédelemnél magasabbnak kell lennie, és annak a kötelező erejű nemzeti szabályokra ki kell terjednie, mivel kielégítő megoldásokat kell találni a nemzetközi magánjogi problémákra; úgy véli, hogy a magas szintű fogyasztóvédelem a vállalkozások érdekét is szolgálja, hiszen csak akkor tudnak részesülni az opcionális eszköz nyújtotta előnyökből, ha a fogyasztók valamennyi tagállamban biztosak abban, hogy az opcionális eszköz megválasztása nem fosztja meg őket a védelemtől;

15. hangsúlyozza, hogy a polgárok felé pozitívan kell kommunikálni az egységes európai szerződési jog előnyeit a politikai legitimitás és támogatás érdekében;

16. megállapítja, hogy a nemzeti jogrendszerek közös hagyományait tiszteletbe tartva a B2B- és B2C-szerződéseket illetően a szerződési jog differenciált kialakítására kell törekedni, különös figyelmet fordítva a gyengébb szerződő felek, nevezetesen a fogyasztók védelmére;

2011. június 8., szerda

17. rámutat arra, hogy a szerződésekre alkalmazott fogyasztóvédelmi jog alapvető elemeit a különböző európai szabályozások már magukban foglalják, valamint hogy a fogyasztóvédelmi vívmányok jelentős részét a fogyasztói jogokról szóló irányelv valószínűleg egységes szerkezetbe foglalja majd; rámutat arra, hogy az említett irányelv a fogyasztók és a vállalkozások számára könnyen átlátható, egységes törvény-szöveget biztosítana; ezért hangsúlyozza, hogy a végső döntéssel meg kell várni a fogyasztói jogokról szóló irányelvről folytatott tárgyalások kimenetelét;

18. továbbá úgy véli, hogy figyelembe véve a különböző szerződések, különösen a B2C és a B2B szerződések sajátos jellegét, a szerződési jog legfontosabb nemzeti és nemzetközi elveit és a fogyasztóvédelem magas fokának alapelvét, a B2B szerződések tekintetében meg kell őrizni a meglévő ágazati gyakorlatokat és a szerződési szabadság elvét;

19. úgy véli, hogy a választható közös európai szerződési jog a belső piac működőképességét javíthatná, miközben a tagállamokon belüli nemzeti szerződési jogokat nem érintené;

20. úgy véli, hogy az opcionális eszköznek első körben a határokon átnyúló helyzetekben kellene választható eszközként rendelkezésre állnia, továbbá hogy garantálni kell, hogy a tagállamok megakadályozzák az opcionális eszközzel való visszaélést a valójában nem határokon átnyúló esetekben, megjegyzi, hogy az eszköz a hazai helyzetekben is előnyökkel szolgálhat, különösen az egyszerűség és a költséghatékonyság tekintetében jelentkező, elsősorban a kkv-szektorban kedvező előnyök következtében; úgy véli, hogy külön kell elemezni, milyen hatásokkal járna az eszköz hazai alkalmazása a szerződési joggal foglalkozó nemzeti rendelkezésekre;

21. elismeri, hogy az e-kereskedelemmel vagy távértékesítéssel kapcsolatos szerződések jelentős arányt képviselnek a határokon átnyúló ügyleteken belül; úgy véli, hogy miközben az opcionális eszközt nem kellene ezekre a tranzakciókra korlátozni, lehetnek előnyei annak, ha első körben más korlátok is bevezetésre kerülnek az opcionális eszköz alkalmazása tekintetében addig, amíg nincs elég tapasztalat ezzel kapcsolatban;

22. rámutat, hogy az EU-n belül különösen fontos az e-kereskedelem megkönnyítése, tekintettel arra, hogy ez az ágazat alulfejlett, valamint úgy véli, fel kell mérni, hogy a nemzeti szerződésjog-rendszerek közötti különbségek gátolhatják-e ezen ágazat fejlődését, amelyet a vállalkozások és a fogyasztók indokoltan tekintenek a jövőbeli növekedés potenciális motorjának;

23. úgy véli, hogy az „eszköztár” hatóköre meglehetősen széles lehetne, miközben az opcionális eszköznek a szigorúan vett szerződési jogi kérdésekre kell korlátozódnia; úgy véli, hogy az eszköztárnak továbbra is koherensnek kell maradnia az opcionális eszközzel, és az „eszközöknek” magukban kell foglalniuk az EU-n belüli jogi hagyományok sokszínű tárházából eredő fogalmakat, többek között például az elméleti közös referenciakeret-tervezetből (DCFR)⁽¹⁾, valamint a „Principes contractuels communs” és a „Terminologie contractuelle commune”⁽²⁾ című művekből levezetett további szabályokat; valamint hogy a fogyasztói szerződésre vonatkozó joggal kapcsolatos ajánlásainak valóban magas szintű fogyasztóvédelmen kell alapulniuk;

24. felszólítja a Bizottságot és a szakértői csoportot, hogy tegye egyértelművé, mi minősül „kulcsfontosságú szerződési jogi kérdésnek”;

25. hasznosnak tartana egy olyan opcionális eszközt, amely konkrét rendelkezéseket tartalmazna a leggyakoribb szerződéstípusokra vonatkozóan, különösen az értékesítés és a szolgáltatások terén; ismételten kéri, hogy az opcionális eszköz hatálya terjedjen ki a biztosítási szerződésekre is, mivel egy ilyen eszköz különösen hasznos lehetne a kisebb értékű biztosítási szerződések esetében; hangsúlyozza, hogy a biztosítási szerződési jog területén már megkezdték az európai biztosítási szerződésjog alapelveivel (PEICL) kapcsolatos előkészítő munkákat, amelyeket be kell emelni az európai szerződési jog szövegébe, felül kell vizsgálni és tovább kell gondolni; ugyanakkor óvatosságra szólít fel, ami a pénzügyi szolgáltatások bármilyen, ebben a fázisban javasolt szerződési jogi eszközbe való bevonását illeti, és felkéri a Bizottságot, hogy saját szolgálatain belül hozzon létre egy szakértői csoportot a pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos jövőbeni

⁽¹⁾ Principles, Definitions and Model Rules of European Private Law - Draft Common Frame of Reference (DCFR) (Az európai magánjog elvei, fogalommeghatározásai és mintaszabályai – Közös referenciakeret-tervezet)

⁽²⁾ B. Fauvarque-Cosson és D. Mazeaud (dir.) Droit privé comparé et européen (Összehasonlító és európai magánjog) c. gyűjtemény, 6. és 7. kötet, 2008.

2011. június 8., szerda

előkészítő munkák céljára annak biztosítása érdekében, hogy minden jövőbeni eszköz figyelembe vegye a pénzügyi szolgáltatási ágazat lehetséges egyedi jellemzőit és a Bizottság más szolgálatai által tett kezdeményezéseket, kéri továbbá, hogy már a korai szakaszokban vonják be az Európai Parlamentet;

26. kiemeli, hogy felmerült több olyan egyedi kérdéskör, például a digitális jogok és a haszonélvezet, amelyek vonatkozásában hasznos lenne egy opcionális eszköz; másrészt úgy véli, hogy érdemes lehet kizárni az alkalmazási körből az összetett közjogi szerződések bizonyos típusait; felszólítja a szakértői csoportot, vizsgálja meg a szerzői jogok területén kötött szerződések bevonásának lehetőségét a szerződéses jogviszonyokban gyakorta gyengébb félként szereplő szerzők helyzetének javítása céljából;

27. úgy véli, hogy az opcionális eszköznek összhangban kell lennie a szerződési jog területén meglévő vívmányokkal;

28. emlékeztet arra, hogy az európai szerződési joggal kapcsolatban még sok a megválaszolandó kérdés és a megoldatlan probléma; felszólítja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe az ítélkezési gyakorlatot, az árukereskedelmre vonatkozó nemzetközi megállapodásokat – például a nemzetközi árukereskedelmi szerződésekről szóló ENSZ-egyezményt –, valamint a fogyasztói jogokról szóló irányelv hatását; hangsúlyozza a szerződési jog Unión belüli harmonizálásának fontosságát, figyelembe véve ugyanakkor a vonatkozó nemzeti szabályozásokat, amelyek magas szintű védelmet nyújtanak a vállalkozók és fogyasztók közötti (B2C) szerződések vonatkozásában;

Az európai szerződési jogi eszköz gyakorlati alkalmazása

29. hangsúlyozza, hogy az opcionális eszköznek a fogyasztók és a kkv-k valós érdekeit kell szolgálnia, és egyszerűnek, egyértelműnek és kiegyensúlyozottnak kell lenni, hogy ennek következtében könnyen használható és vonzó legyen minden érdekelt számára;

30. úgy véli, hogy bár az opcionális eszköz egységes törvényszöveget eredményezne, továbbra is szükség lenne olyan standard kereskedelmi szabályok és feltételek bevezetésére, amelyek egyszerű és közérthető formában fogalmazhatók meg, és amelyek felhasználásra készen a vállalkozások, különösen a kkv-k rendelkezésére állnak, és amelyekre a fogyasztói bizalom garantálása érdekében valamiféle jóváhagyás vonatkozik; megállapítja, hogy az opcionális eszközön alapuló szabványos szerződési feltételek fokozottabb jogbiztonságot kínálnának, mint a nemzeti jogokon alapuló, EU-szerte szabványos feltételek, amelyek fokoznák az eltérő nemzeti értelmezések lehetőségét;

31. emlékeztet rá, hogy továbbra is prioritásnak számít a határokon átnyúló, különösen a kkv-knek és fogyasztóknak szánt – gyors és költséghatékony – alternatív vitarendezési mechanizmusra irányuló munka, ám hangsúlyozza, hogy e mechanizmus ügyét is előmozdítja, ha a felek az opcionális eszköz által biztosított közös jogszabályi szöveget alkalmazzák; felkéri a Bizottságot, hogy a javaslat előterjesztésekor vegye figyelembe az ilyen szinergiákat is; megállapítja, hogy az online vitarendezéssel foglalkozó UNCITRAL munkacsoport az alternatív vitarendezés megkönnyítésének eszközeként ⁽¹⁾ szintén érdeklődést mutatott az opcionális eszköz iránt, ezért azt javasolja, hogy a Bizottság kövesse nyomon a más nemzetközi testületek keretében zajló fejleményeket;

32. úgy véli, hogy a határokon átnyúló jogorvoslati rendszerek működésének és hatékonyságának javítását megkönnyítené, ha közvetlen kapcsolat épülne ki az opcionális eszköz, az európai fizetési meghagyásos eljárás és a kis értékű követelések esetén alkalmazható európai eljárás között; úgy véli, hogy ki kell fejleszteni az elektromos felszólító levelet annak érdekében, hogy könnyebb legyen a cégek részére jogaik védelme, különösen a szellemi tulajdon és a kis értékű követelések esetén alkalmazható európai eljárás területén;

⁽¹⁾ United Nations Commission on International Trade Law Report of Working Group III (Online Dispute Resolution) on the work of its twenty-second session (az ENSZ-nek a III. munkacsoport nemzetközi kereskedelmi jogi jelentésével foglalkozó bizottsága [online vitarendezés], a 22. ülészakon folytatott munkáról, Bécs, 2010. december 13–17.), 8., 10. o.

2011. június 8., szerda

33. aggodalmaát fejezi ki amiatt, hogy a fogyasztók gyakran úgy érzik, nincs választási lehetőségük a szerződési feltételeket illetően, és gyakran találják magukat abban a kényszerhelyzetben, hogy vagy elfogadják a feltételeket, vagy nem kötnek szerződést; határozottan úgy véli, hogy az opcionális eszköz kiegészítése egy „eszköztárral” és egy sor, minden nyelvre lefordított, szerződési szabványfeltétellel, ösztönözni fogja EU-szerte a piacra újonnan belépőket, ezzel fokozza a versenyt és szélesíti a fogyasztók rendelkezésére álló általános választéket;

34. hangsúlyozza, hogy ugyan bármely végleges eszköz hatékonyságának végső próbája maga a belső piac, előre le kell szögezni, hogy a kezdeményezés hozzáadott értéket képvisel a fogyasztók számára, és nem fogja nehezíteni a határokon átnyúló ügyletek bonyolítását a fogyasztók és a vállalkozások számára; hangsúlyozza, hogy szabályokat kell alkotni arról, hogy a szerződési jog létéről és működéséről megfelelő tájékoztatás álljon rendelkezésre valamennyi potenciális érdeklődő és érintett (többek között a nemzeti bíróságok) részére;

35. megállapítja, hogy az európai szerződési jog célkitűzésével összefüggésben nem szabad figyelmen kívül hagyni a működő európai polgári jogi bírászkodás fontosságát;

36. sürgeti a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve végezzen minőségi ellenőrzéseket annak megállapítására, hogy az európai szerződési jog javasolt eszközei felhasználóbarát eszközök-e, teljes mértékben megfelelnek-e a polgárok érdekeinek, hozzáadott értéket biztosítanak-e a fogyasztók és a vállalkozások számára, erősítik-e az egységes piacot és megkönnyítik-e a határokon átnyúló kereskedelmet;

Az érintettek bevonása, hatásvizsgálat

37. hangsúlyozza, hogy létfontosságú bevonni valamennyi érintett felet az egész Unióból és a különféle ágazatokból, ideértve a gyakorló jogászokat is, és emlékezteti a Bizottságot, hogy folytasson széles körű és átlátható konzultációt valamennyi érdekléssel azelőtt, hogy a szakértői csoport eredményei alapján döntést hozna;

38. nagyra értékeli, hogy a bevont szakértők és érintett felek már most széles földrajzi és szektorális spektrumot ölelnek fel; úgy véli, hogy az érintettek hozzájárulása még ennél is fontosabb lesz a konzultációs szakasz után, és egy esetleges konkrét jogalkotási eljárás elindítását követően, amikor e hozzájárulásokra a lehető legszélesebb kör bevonásával és a lehető legátláthatóbb módon kellene sort keríteni;

39. a jobb jogalkotás elvével összhangban emlékeztet rá, hogy átfogó és széles körű hatásvizsgálatra van szükség, amely elemzi a különféle politikai lehetőségeket – köztük azt a lehetőséget is, hogy nem kerül sor uniós intézkedésre –, miközben a gyakorlati szempontokra összpontosít, például a kv-kra és a fogyasztókra háruló esetleges következményekre, a belső piaci tisztességtelen versenyre gyakorolt lehetséges hatásokra, annak pontosítására, hogy milyen hatással lesz e megoldások mindegyike a közösségi vívmányokra és a nemzeti jogrendszerekre;

40. úgy véli – a kért hatásvizsgálat eredményeinek függvényében –, hogy a szerződési jog uniós szinten történő harmonizálása hatékonyabban biztosíthatná a konvergenciát és az egyenlő feltételeket, ám a tagállamok és az e tekintetben jogalkotási hatáskörrel bíró régiók jogrendjeinek harmonizálásával kapcsolatos kihívások miatt egy opcionális eszköz megvalósíthatóbb megoldás, amennyiben biztosítható, hogy a fogyasztók és a vállalkozások számára egyaránt hozzáadott értéket képviseljen;

41. kitart amellett, hogy az Európai Bizottság által előterjesztendő bármely jövőbeli opcionális eszköz tekintetében a Parlamenttel teljes körűen konzultálni kell, és be kell vonni a rendes jogalkotási eljárásba, továbbá hogy ezen eljárás keretében kell megvizsgálni és módosítani bármely javasolt opcionális eszközt;

*

* *

42. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.